

Бюлетень

СОЮЗУ УКРАЇНСЬКО-КАНАДІЙСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ
Українського Відділу Канадійського Легіону ч. 360

Кредитової Спілки Українських Ветеранів.

326 Queen St. W. Toronto. 2 B. Tel.: EM 6 - 4895.

РІК 1957.

ЛИПЕНЬ — ВЕРЕСЕНЬ

Ч. 5.

До уваги українським батькам і молоді!

На оправдання доцільності включення молодого покоління нашої еміграції в канадійське суспільне життя, будемо час від часу подавати в Бюлетені досягнення наших одиниць на цьому полі, щоби цими примірами вказувати на великі можливості досягнення особистих здобутків, що промощують рівночасно шлях для піднесення значення цілої нашої спільноти в Канаді.

Д-р Модест Д. МИЦИК народився 7. вересня 1925 р. в Сеневідську Вижнім, повіт Стрий, в Зах. Україні. Батьки Стефан і Розалія провадили в цьому селі власне сільське господарство. Перед другою окупацією Зах. України совітською армією родина Мициків була примушена в 1944 р. перед загрозою переслідування покинути Батьківщину і податися на важкий шлях скитальщини.

Початкову освіту одержав д-р М. Мицик у народній школі в Сеневідську, а середню закінчив в 1944 р. в державній гімназії у Львові. На скитальщині, підчас побуту родини в таборі Карльсфельд — Німеччина вступив на медичні студії Мюнхенського університету і закінчив 6 семестрів. По приїзді родини до Канади, та по відбуттю одного сезону на плянтації цукрових буряків в Альберті, переїхав у році 1948 до Вінніпегу і вписався там на університет для опанування англійської мови і медичної термінології.

В тому часі приймав теж активну участь в молодечих організаціях "Пласт і МУН". Рівночасно вступив до канадійської резервової армії "Queen Own Highlander's" і відбув однорічний військовий вишкіл.

В 1949 р. перенісся до Торонта і вступив на університет, в якому студіював на протязі трьох літ фізіологію і біохемію. Підчас науки заробляв на оплачення студій і на удержання.

Завдяки прихильним референціям впливових українських осіб, зістав прийнятий на університет в Оттаві, і переїхав туди в 1953 р. для продовження медичних студій.

Д-р М. Д. Мицик

Підчас студій в Оттаві вступив д-р М. Мицик зимою 1953 р. до військового трирічного старшинського вишколу "Can. Officers Training Core", на який приймається виключно студентів високих шкіл. Перші два роки цього вишколу відбував літом на військовій базі Camp Borden, Ont., а зимою користав з теоретичних вправ RCAMC School в Оттаві. Третій рік цього виш-

колу відбув у військовому шпиталі "Sunnybrook" у Торонто. Підчас останнього року студій був приділений Військовою Командою до 10 медичної компанії, де по успішному закінченні військового вишколу одержав офіцерський диплом — "Commission" в ранзі лейтнанта.

Медичні студії закінчив д-р М. Мицик з повним успіхом у травні 1957 р. і після повороту до Торонто відбуває лікарську практику в St. Joseph's Hospital. В 1952 р. одружився з п. Оленкою з роду Лещук і є батьком 5-літнього сина Тараса - Романа.

На військовому курсі, в якому було багато учасників, стрінув д-р М. Мицик тільки двох українців і з цього приводу завдавав собі часто питання, чому українські студенти не користають з цієї корисної нагоди, оплачуваної державою. Про свій побут на курсі та його програму висловлюється з захопленням і висказує свій погляд, що саме в кругах наших співгромадян Канади наша студіююча молодь повинна виявляти свою активну участь.

В часі медичних студій д-р Мицик стремів до досягнення приватної практики і тому мимо повного військового вишколу не користав з передбаченого оплачування студій з державних фондів. Незалежно від цього д-р М. Мицик одержав в останньому часі пропозицію Команди Армії перейти на постійну медичну службу в армії. На випадок згоди на пропозицію, відкривається перед д-р Мициком певний шлях військової кар'єри, в якій міг би досягнути за 10 літ служби ступінь лікаря-полковника.

Перебіг життя і стремління д-ра М. Мицика є гідний бути для наших батьків і молоді приміром і реальним доказом, що для нашої молоді існують у Канаді великі можливості, при витривалій праці і розумінню завдань, здобути гідне становище в тутешньому суспільному житті.

Велику піддержку мав д-р М. Мицик зі сторони своїх батьків, які розуміли і піддержували витривалі стремління свого сина. Вони перейшли важкі умови таборового життя на скитальщині. Користаючи з першої нагоди виїзду у вільний світ, емігрували вони в 1948 р. до Канади, на контрактну працю в Альберті. В 1949 р. перенеслися на постійне життя до Торонто, де по кількісній праці та при ощадності, успіли набути власний дім.

3 Ескадрону летунських кадетів ч. 283

Для хроніки Ескадрону Летунських Кадетів ч. 283 будемо поміщувати в чергових числах "Бюлетену" дані про наших летунських кадетів.

І. КАДЕТ ЮРІЙ ШИМКО, як один з українських юнаків заслужив на окрему згадку і відзначення.

Батьки його Петро і Теодозія з роду Суховерських жили до другої світової війни в місті Дрогобичі, у Західній Україні, де батько працював у лабораторії нафтової фірми "Польмін". У зв'язку з окупацією Батьківщини советською

армією, батьки юнака були примушені в році 1939. залишити Рідні Землі і подалися на скитальщину. По переходових етапних скитаннях осіли вони на німецькому Шлеську в місті Козель, а якому народився син Юрій. Батько Юрія працював у тому місті в молочної. Вже в початках 1945. року родина Шимко була змушена втікати на захід перед наступом советів і осіла зпочатку в таборі Фюсен, у Баварії. Після заняття західної Німеччини переможною альянською армією і по капітуляції Німеччини, батьки Шимки скористали з перших можливостей робітничої еміграції до західних країв і виїхали в 1947. році до Бельгії, де батько працював у копальні вугілля.

Юрій Шимко

В році 1953. на виклик приятелів переїхала родина до Канади і осіла на постійний побут в Торонто, де батько Юрія працює в фабриці будівельних матеріалів МУРАЙ Асс, а мати бюровою прибиральницею. В Торонто родина набула власний дім при вул. Пальмерстон ч. 150.

Шкільну освіту розпочав Юрій Шимко в 1. класі народної школи в таборі Міттенвальд і продовжував науку в Бельгії. По приїзді до Торонто, перейшов до 4-тої класи публічної школи, а по закінченні її був прийнятий до середньої школи St. Michael's High School і цього року перейде до 3-ої класи.

Побіч науки в школі, юнак Юрій виказує нахил до організованої праці. Є членом в молодечій Організації СУМ і працює провідником і виховником Юного СУМ-у. Користає теж з курсів Українознавства. Юрій Шимко має двох братів Олега і Богдана в віці 10 і 9 років життя.

В квітні 1955. року вступив Юрій до летунського вишколу 283. Летунського Ескадрону і за добрі поступки зійшов у вересні 1956. р. лет. капралем.

В признанні вірцевої пильності і справності зійшов вибраний Летунською Командою — одинокий з Ескадрону — на 7-тижневий вищий Курс Летунства Senior Leaders Course на військовому таборі Camp Borden, Ont., який закінчив 21. серпня ц. р. Після відбуття цього курсу одержав додатковий бонус в сумі \$100.00.

В приватному листі до Легіону описує він з одушевленням свій побут на таборі і програму вишколу, яка дасть йому змогу використати набуте знання для сповнення майбутніх завдань. При цьому висловлює жаль з приводу незадовільної участі української молоді в летунському вишколі. На запит про його плани на будуче, висловлює Юрій гаряче бажання вступити до Військової Академії.

II. З ДІЯЛЬНОСТІ У. В. К. Л. Ч. 360

Засідання Управи Відділу УВКА, 27. серпня 1957 р.

Пресідник С. Павлюк відкрив засідання при участі 7 членів Управи. Протокол з попереднього засідання прийнято.

1) Предсідник подав до відома, що скоро має розпочатися на цвинтарі "Проспект" будова пам'ятника на гробах сл. п. О. Петлюри і Т. Омельченка. Предложений 5-ою Станицею Союзу б. Українських Вояків проект пам'ятника Управа прийняла. Кошт біля 1 100 дол. буде розложений на ветеранські організації, при чому наш Відділ буде звільнений від збірки фондів тому, що закупив площу під ці могили.

2) Президент звітував з поїздки до Монреаю в справі збереження цінних лент, награних Корпорацією СВС промовама визначних наших діячів.

3) Чл. Мазуренко поставив внесення, щоб доповнити верифікаційну комісію ще одним членом, який виконуватиме засоби намічені для ліквідації відсталості членів. По дискусії прийнято внесення і вибрано до комісії чл. М. Луцького. Він буде провірювати причини відсталості членів у їх активності, приймати членські вкладки і приєднувати нових членів до Кредитівки і Роб. Союзу.

4) В справі направи системи ogrівання ухвалено жадати відповідних оферт.

5) Рішено покликати оціночну комісію всього інвентаря Відділу, необхідного для білянсу. Вибрано до неї шп. Артима, Погорецького і Фодчука.

6) Відносно перемалювання бюр Легіону і КУК, як рівнож коридорів, доручено шп. Мауренкові, Артимкові і Фодчукові підшукати і згодити малярів.

7) Устійнено речинець і програму чергових Місячних Зборів на неділю 6-го жовтня попол.

8) Ухвалено видавати Бюлетень з першим жовтня ц. р. квартално.

На цьому засідання закінчено.

Засідання Управи УВКЛ, 1 жовтня 1957 р.

Президент Павлюк відкрив засідання в приявності 9 членів Управи. Протокол засідання з 27-го серпня ц. р. прийнято.

1) Керівник книгодства С. Каламунецький відчитав звіт за перше півріччя 1957 р., який прийнято до відома.

2) Ухвалено зарядити підчас п'ятнищевих забав контролю при задному вході на залю і видрукувати нові квитки вступу.

3) В справі системи ogrівання і регулювання температури рішено наразі перевести тільки направу апаратів і зібрати нові офerti.

На цьому засідання закінчено.

Місячні Збори Відділу з дня 6. жовтня 1957 р.

Збори відкрив віцепрез. п. Р. Ричард при приявності 38 членів і зарядив вшанування хвилинною мовчанкою пам'ять померших членів.

З черги прийнято нового члена Евстахія Споловича.

Керівник книгодства член С. Каламунецький подав фінансовий звіт за час від 1 березня до 31 серпня ц. р. Звіт по кількох доповнюючих поясненнях референта в цілости прийнято.

По фінансовому звіті забрав слово през. С. Павлюк і

подав вичерпне звітлення до окремих ділянок діяльності Управи Відділу.

1) В справі хору "Сурма" подав до відома, що після його розв'язання удалося Управі віддати до продукції рекордонів фірмі "Лодон Рекордс" 9 найкращих українських пісень, наспіваних хором "Сурма" на лентах. Названа фірма випродукувала рекорди надзвичайно вдачно і віддала їх у червні до розпродажі в своїх складах у Канаді, США, та Англії. В зв'язку з цим створила ця фірма в себе вперше відділ української музики. Кожного півроку буде фірма звітувати про стан продажі рекордів і виплачувати Відділові умовлений відсоток. Можна сподіватися, що цей дохід покриє всі видатки Відділу на хор. Випродуковані рекорди Лонг Плей, кожний з 9-ма піснями.

2) Заходами Президента одержав наш Відділ від державної радієвої корпорації СВС в Монреаї для використання кількадесят цінних лент з награними на них інтерв'ю і промовама визначних українських мужів. Ці ленти мають бути переграні на закуплені Відділом чисті ленти і в цей спосіб буде збережений цінний матеріал для історії української спільноти в Канаді.

3) Наш Відділ, як спонзор Летунського Ескадрону ч. 283 має щорічно кількасот доларів грошевих витрат на цю ціль, при чому майже половину коштів звертає Відділові Команда Армії. Ці грошеві кошти становлять супроти морального капіталу, який здобуває наш Відділ Летунським Ескадромом незначну витрату.

4) Як відома, Легіон закупив свого часу на цвинтарі "Проспект" площу на чотири могили для визначніших померших членів. В двох спочивають сл. п. О. Петлюра і Т. Омельченко. Вдови домагалися від довшого часу поставлення Легіоном пам'ятника на їх могилах, однак наш Відділ був змушений відкласти цю справу на пізніше. В міжчасі перебрала ініціативу в цій справі 5-та Станиця б. Укр. Вояків і започаткувала акцію збірки фондів на пам'ятник. Предложений Відділові проект пам'ятника зівставним прийнятий, після чого розпочнеться будова пам'ятника. Відділ Легіону є звільнений зі збірки фондів за оправданям купна площі на ці могили.

5) Проект правильника нашого Відділу — прийняла Провінційна Команда Легіону з признанням до відома. Комісія для остаточного затвердження зажадала ще дрібних технічних поправок, які в порозумінню з нашою комісією будуть доповнені, так що до річних загальних зборів буде правильник ухвалений. Проект фундації, який вимагає багато праці буде готовий до 1-го квітня 1958 р.

6) Керівник Славістичного Відділу при Оттавському Університеті д-р Біда звернувся до Відділу про допомогу доповнення бібліотеки до 10.000 томів. Незалежно від факту, що Відділ допоміг вже раз Торонтоському і Оттавському університетам доставою кількасот книжок, треба прийняти до уваги, що Оттавський університет лежить в столиці Канади та, що окрім студентів буде міг користати з бібліотеки цілий штаб урядовців політичного департаменту в нашому інтересі. З тих причин справа побільшення бібліотеки в Оттаві є справою нашого престижу. Президент звернувся до членів, щоби склали свої зайві книжки на руки архіваря ш. Фодчука.

7) До справи престижу і напрямку діяльності Відділу належить усвідомити собі, що головною його метою є всестороннє виконання гуманітарної акції. Такий напрям є устійнений в новому Правильнику і в цьому напрямі веде Управа від ряду літ свою діяльність.

По поясненні запитів Предсідник закрав Збори.

III. ЗВІДОЖЛЕННЯ УПРАВИ У. В. К. Л. Ч. 360.

1. Летунські Кадети.

Цьогорічний вишкіл розпочався 5. вересня ц. р. Кандидати на вишкіл можуть зголошуватися додатково кожного четверга до кінця грудня прямо до Команди Ескадрону при вул. Sawthra Sq. n. 14.

2. Рекорди.

Подаємо до відма членів і громадянства, що заходами Управи Відділу фірма музичних платівок (рекордів) London Records в Монреалі випродукувала платівки — Long Play з дев'ятьма найкращими українськими піснями, наспіваними нашим 6. хором "СУРМА". Випуском цих платівок відкрила названа фірма свій окремий український музичний відділ і поширить їх через свої склади в Канаді, З.Д.А. і Англії. Продукція платівок вийшла надзвичайно корисно і можна сподіватися з їх поширення доброго успіху. Збут цих платівок причиниться до утривалення краси української пісні і оправдає вклад Легіону для пропаганди української мистецької культури.

На днях одержала Управа повідомлення заряду фірми "London Records" слідуючого змісту: "Рекорди українських пісень, випродукувані з лент, наспіваних хором У.В.К.Л. ч. 360 "СУРМА" зістали випущені з кінцем червня ц. р. до продажі. З вдовolenням повідомляємо Вас, що названі рекорди запевняють корисне прийняття загальною публікою".

3. Звернення до Вп. Членів.

Доводимо до Вашого відома, що Управа Відділу одержала від Провінційної Команди письмо з вимогою точного вплата членських вкладок. Вплачені досі вкладки за біжучий рік виказують значний недобір в порівнянні з минулорічною вплатою до 1-го жовтня. Управа була примушена поширити верифікаційну комісію ще одним членом, якого завданням буде порівнювати особисто з членами відсталість їх активності з правом інкасування членських вкладок.

4. Хворий член Відділу.

Від минулого тижня лежить по важкій операції в St. Joseph's Hospital хорий наш член інж. Іван Озаркевич. Відвідини в шпиталі на кілька днів здержані, по чому представник Відділу відвідає хорого, якому бажаємо якнайскоршого видужання.

5. Ювілей побратима С. Віндика.

Друзі по громадській співпраці і побратими по зброї відзначили 22. вересня ц. р. в Авдиторії У.Н.О., в юрзії видатних громадян 60-річчя побратима і заслуженого громадянина, Северина Віндика.

В атмосфері дружньої ширости, учасники вітали Ювілята промовами, підкреслюючи небуденні його заслуги у невтомній громадській праці.

Від У.В.К.Л. вітав Ювілята президент С. Павлюк. До обильної китиці привітів складаємо нашому дорогому Побратимові щирі вислови пошани і бажання всего добра від редакції Бюлетеню і членства У.В.К.Л.

6. Справа Бюлетеню.

Наслідком незадовільного сплачування передплати, Управа Відділу рішила видавати від жовтня ц. р. Бюлетень чвертьрічно. Річна передплата остається далі \$1.00, яку належить негайно вплачувати при членських вкладах.

Посмертна згадка

Бл. Пам. Теодор Москалюк

Покійний народився 22. лютого 1883 року в селі Шельпаки, збараського повіту в Західній Україні.

Початкову освіту в місцевій школі доповнив пильною самоосвітою. При сільсько-господарській праці з початку при батьках, а опісля, як самостійний господар займався теж килимарством.

З вибухом першої світової війни покликаний до військової служби в австрійській армії попав на східному фронті в російський полон. По звільненню з полону 1918. року та по проголошенні державної самостійності Західної України зголосився до У.Г.А. і відбув з нею вірну службу у визвольних змаганнях, досягнувши ступеня ст. десятника.

Наслідком важких політичних умовин рішився Покійний залишити рідне село і виїхав на заробіткову еміграцію до Канади, залишаючи в дома дружину Марію, доньку і сина Любомира.

По прибуттю до Канади в 1926 році, осів в місті Саскатуні й включився зразу у суспільно-громадську діяльність і був одним зі співосновників ветеранської організації Української Стрілецької Громади в Саскатуні.

В 1941. році переїхав на сталий побут до Торонто, де працював при будовах і в готелі. Як дисциплінований член У.С.Г. включився негайно в працю Відділу У.С.Г. в Торонто і оставав весь час взірцевим членом. В році 1949 вступив в ряди членів У.В.К.Л. Ч. 360, в якому був до смерті активним і примірним членом.

Покійний відзначався все взірцевою точністю і жертвенністю. У "Визвольному фонді", основаному при У.С.Г. був примірним платником і при кожночасній потребі одним з перших жертводавців.

Після 1950 року западав Покійний щораз більше на здоров'ю і в останніх літах життя, зломаний параліжком, став непрацездатним калікою.

Покійний втішався заслуженою пошаною за свою обов'язковість та за примірну жертвенність

Помер 13. червня 1955. року. При похоронах 18. червня 1955 обі Ветеранські Організації У.В.К.Л. Ч. 360 і У.С.Г. шанували гідно пам'ять покійного члена почесною вартою з прапорами в похоронному заведенні а при зложенню домовини на вічний спочинок, попрощали жалібними промовами.

Покійний спочиває на цвинтарі Монт Говп, Секція 24,

Видає: У.В.К.Л. ч.360

Sender:

UKRAINIAN BRANCH 360. CANADIAN LEGION

326 Queen St. W., Toronto, Ont.

Річна передплата 1 дол.